

Калоян не може да бъде наречен "жалък роконосец" също така защото отвърща с сурово и безпошадно наказание, като заповядва да убият Балдуина, при най малкия намек за неговото дръзко държане към царицата. Тази клевета, наистина съвпада с гнева му при провината за и буването бунта на Аспиет в Филипополнишките на който бунт той с право може да подозира че минават и през килията на Балдуиновата кула. Ала личната, душевна трагедия на Калоян започва когато узнава, че царицата е наклеветила пленника, за да си отмъсти за неговото равнодушие.

"Той обичаше само мъртвата, която спеше сред мраморите на "Света София"

ВиНардуен /?/



Написан през 1929-31 година романът "Солунският Чудотворец" можеше да даде по-силна тежест върху момента на тази лична човешка трагедия, въпреки, че първоначалната замисъл е била да се обрисова тъкмо величавият образ на Калоян и победите му над латинците, дръзките и надменни завоеватели.

Днес, при едно трето издание на трилогията, в която са дадени почти всички етапи на отношенията между кръстоносците от IV поход и балканските народи ударният момен може да се пренесе другаде. При редактирането си на книгата на Георги Дилчовски "Победите на Калоян над латинците" , която ще излезе от печат след два месеца в истор. библи "Героична летопис" /Изд. Нац. фр и пр аз схванах насоките на новото време и смятам, че при едно редактиране на